

SNJEŽANA DOBROTA*
GORDANA ĆURKOVIĆ**GLAZBENE PREFERENCIJE DJECE MLAĐE ŠKOLSKE DOBI**

Najznačajniji su faktori u formiranju glazbenoga ukusa djece: škola, obitelj, vršnjaci i masovni mediji. U ovom smo radu istražili glazbene preferencije učenika četvrtoga i osmoga razreda osnovne škole i zaključili kako oni generalno nemaju negativan stav prema klasičnoj glazbi, što se posebno odnosi na učenike četvrtoga razreda. Osim toga, mlađi su učenici otvoreniji prema nepoznatoj glazbi, što je veoma važno ukoliko imamo na umu činjenicu da se stavovi prema glazbi formiraju u ranom djetinjstvu, u kojem se stječu prva glazbena iskustva, koja se kasnije ne mogu razvijati spontano niti intenzivno.

Gljučne riječi: glazbena nastava, glazbene preferencije, afektivna psihologija

1. Uvod

Glazba je od samoga rođenja sastavni dio svakidašnjega života pojedinca. No, i prije rođenja ona može imati važnu ulogu u ljudskom razvoju, stimulirajući osjećaj ugone i opuštenosti kod fetusa. Glazba je umjetnost koju ljudi vole jer im upravo ona poboljšava kvalitetu života. Ona je sredstvo za izražavanje širokog raspona ljudskih osjećaja: ljubavi, tuge i osjećaja pripadnosti koje ljudi ponekad teško iskazuju riječima. Glazba ima ulogu u društvenim institucijama i religioznim obredima, poput rođendana, vjenčanja, pogreba, sportskih natjecanja ili vojnih događanja. Ona može biti i moćno sredstvo održavanja kontinuiteta i stabilnosti društva kroz narodnu glazbu i pjesme koje govore o mitovima i legendama.

Oduvijek je glazba predstavljala sastavni dio odgoja i obrazovanja te se njena prisutnost u odgojno-obrazovnom sustavu shvaćala kao sama sebi razumljiva stvar. Zaista se može reći da je glazbeni odgoj jednako star kao i sama glazba. Čim je glazba postala sastavnim dijelom čovjekova života, postala je i predmetom odgoja, stoga predstavlja jednu vrstu odgojno-obrazovne konstante kroz cijelu povijest školstva. Ljudi su od davnina vjerovali u moć glazbe - glazbom su umirivali zle duhove, olakšavali svakodnevni rad, podizali ratničku hrabrost i u glazbi nalazili veliko zadovoljstvo.

U ovom ćemo radu prikazati rezultate istraživanja glazbenih preferencija učenika četvrtih i osmih razreda osnovne škole, kao i njihovu otvorenost i fleksibilnost prema nepoznatim glazbenim primjerima i stilovima.

---

* mr. sc. Snježana Dobrota, Filozofski fakultet Sveučilišta u Splitu, Gordana Ćurković, dipl. učiteljica

2. Glazbena nastava

Jasno definiran cilj i zadatci prva su pretpostavka uspješnoga rada u svakome nastavnome predmetu. Elementarni uvjet stvaranja smislene i suvisle koncepcije predmeta, određenja njegova sadržaja i praktične realizacije predstavlja upravo jasno određivanje cilja i zadataka. Njihovo neadekvatno i nestručno postavljanje pruža prigodu za sumnju u samu egzistenciju predmeta. Stoga, pravilno formuliran cilj i zadatci moraju biti sposobni obraniti egzistenciju predmeta, ali i odgovarati sadržajnim, logičkim, didaktičkim i glazbeno-estetičkim kriterijima.

Zadatci glazbene nastave moraju biti glazbene prirode, ostvarivi, jasno i logično koncipirani te lišeni trivijalnosti. Mogu se podijeliti u tri skupine:

1. *materijalni zadatci*: stjecanje znanja, usvajanje činjenica i generalizacija (podaci o skladateljima, pojmovi tempa, ritma, dinamike, usvajanje određenoga broja pjesama...)
2. *funkcionalni zadatci*: razvijanje glazbenih, senzornih ili perceptivnih (slušnih), izražajnih, kreativnih i ostalih (intelektualnih, manualnih...) sposobnosti
3. *odgojni zadatci*: formiranje pozitivnih stavova o glazbi, stavova o glazbeno vrijednim djelima (njegovanje glazbenoga ukusa putem kontakta s vrijednom glazbom itd.).

U literaturi, a i u praksi često se umjesto navedenih zadataka glazbene nastave ističu različiti neglazbeni zadatci, kojima se glazba tretira kao sredstvo za postizanje izvanglazbenih ciljeva pa se takvi zadatci ne bi trebali naći u odgoju i obrazovanju. Glazba kao umjetnost dovoljan je razlog svoje egzistencije. Ona na različite načine utječe na čovjeka, ali ti utjecaji nisu i ne smiju biti smjernice u školskom obrazovanju. Smisao je glazbe u njoj samoj, i u njoj samoj jest i njezina vrijednost za slušatelje.

Kada se u okviru opće pedagogije govori o estetskom odgoju, glazbenoj se nastavi, uz likovni odgoj i nastavu književnosti, redovito daje počasno mjesto kao istaknutoj estetskoj disciplini. Sama činjenica da se predmet bavi glazbom, odnosno umjetnošću, razumijeva da sve ono što se u predmetu događa zaslužuje atribut estetskoga. U teoriji estetskoga odgoja smatra se da estetski odgoj učenika razumijeva odgoj za lijepo u umjetnosti, ali ujedno i za lijepo izvan umjetnosti, odnosno u životu uopće. Ako bismo se osvrnuli na zadatke estetskoga odgoja, oni uključuju razvoj sposobnosti opažanja, doživljavanja, vrednovanja i ostvarivanja lijepoga.

Glazbena nastava u ranom školskom obrazovanju realizira se putem sljedećih nastavnih područja:

1. pjevanje
2. glazbeno stvaralaštvo
3. sviranje
4. slušanje glazbe.

Razmatranjem navedenih područja i zadataka estetskoga odgoja, dolazimo do zaključka da je jedino nastavno područje u kojem je moguć estetski odgoj slušanje glazbe. Bit estetskoga glazbenoga odgoja jest

otkrivanje svijeta umjetničke glazbe, a taj je proces moguć prvenstveno i jedino slušanjem takve glazbe.

Područje slušanja jedno je od najmlađih u glazbenoj nastavi u općeobrazovnoj školi, a danas bi uz pjevanje trebalo imati dominantnu ulogu. Razlog tomu krije se u samoj prirodi ove aktivnosti, budući da se glazbeni umjetnički ukus razvija jedino slušanjem glazbe.

Sadržaj slušanja može biti sve ono što je sadržaj rada u glazbenoj nastavi. No, imamo li na umu cilj glazbene nastave, onda prvenstveno govorimo o slušanju koje ima određene umjetničke pretenzije. To je slušanje koje se provodi s namjerom da se glazba upozna i doživi kao umjetnost i da ona sama, umjetnički proživljena, izvrši određene umjetničke učinke, uspostavljajući i razvijajući umjetnički glazbeni ukus kod učenika. Sadržaj ovakvoga slušanja može biti samo umjetničko djelo.

Osnovni uvjet pristupa umjetničkome djelu jest mogućnost da se pojedinac pred njim zaustavi te da ga pažljivo promotri. Kod glazbe je poteškoća u tome što se ona događa u vremenu, postoji u jednom kratkom roku i od tada postoji samo u našem sjećanju pa je jednokratno slušanje glazbe nedovoljno.

Što se tiče podjele glazbe na apsolutnu i programnu, postoji dio pedagoga koji se zalažu da djeca ove dobi slušaju isključivo programnu glazbu pa nije rijetkost da se u školama cjelokupna aktivnost prilikom slušanja svode na traganje za izvanglazbenim elementima u skladbi. Takav postupak predstavlja nedopustivo banaliziranje glazbe kao umjetnosti, budući da je ona sposobna "pričati" o sebi isključivo s vlastitim glazbeno-izražajnim sredstvima (ritmom, tempom, bojom tona i sl.). Međutim, uzmemo li u obzir psihološku komponentu, tj. činjenicu da je učenike potrebno motivirati i zainteresirati za slušanje (to se posebno odnosi na učenike razredne nastave), možemo se poslužiti programnim sadržajem, ali nikako ne dopustiti da se cijeli sat glazbene nastave bavimo njime.

Slušanje u razrednoj nastavi mora biti aktivno. To znači da se djeci neposredno prije slušanja zadaju zadatci koji moraju biti glazbene prirode i primjereni perceptivnim sposobnostima djece. Kako bi učenici odgovorili na postavljene zadatke, nije potrebno posjedovanje posebnih teoretskih znanja jer se do rješenja svih zadataka dolazi isključivo sluhom. Navedeni zadatci nisu svrha samima sebi, već služe upravo tome da učenici što cjelovitije i kvalitetnije percipiraju slušanu skladbu. Oni su, zapravo svojevrsna pomoć djeci, putokaz ili uporišne točke za snalaženje u apstraktnom glazbenom djelu. Svi zadatci odnose se na glazbeno-izražajne sastavnice slušane skladbe.

Zadatke slušanja ukratko možemo sročiti na sljedeći način: slušanjem se razvija glazbeno pamćenje, usvajaju se djela umjetničke i narodne glazbe, čime učenici stječu iskustvo u slušnom razlikovanju zvukovnih boja. Dakle, kako bi se slušanjem realizirali svi planom predviđeni zadatci, potrebno je da ono bude aktivno. Pod tim pojmom, naglasimo još jednom, razumijeva se slušanje sa zadacima koji su izričito glazbene prirode, a do čijeg rješenja učenici dolaze isključivo sluhom bez ikakvoga teoretiziranja i definicija.

3. Istraživanje: glazbene preferencije djece

Ovaj se rad u svom istraživačkom dijelu bavi osnovnim spoznajama iz područja afektivne psihologije. Pod afektivnim vidovima glazbenoga razvoja razumijevamo različite vidove osjetljivosti na glazbu, odnosno sposobnost estetskoga procjenjivanja, preferencija i glazbenoga ukusa. Estetsko procjenjivanje predstavlja osjetljivost na umjetničku kvalitetu djela ili izvođenja, preferencije su kratkoročne procjene sviđanja, a ukusi relativno ustaljena dugoročna ponašanja i vrjednovanja, dakle trajnije dispozicije koje predstavljaju ukupnost preferencija pojedinca.

Predmet su ovoga istraživanja glazbene preferencije djece mlađe školske dobi, odnosno njihov doživljaj i odnos prema umjetničkoj glazbi različitih stilskih razdoblja. Za prikupljanje podataka primijenjena je anketa, koncipirana kao sustav pitanja s već ponuđenim odgovorima. Prvi dio posvećen je ispitivanju glazbenih navika ispitanika te njihovoga interesa i stava prema umjetničkoj glazbi. Drugi dio predstavlja slušni test u kojemu su učenici slušali sljedeće skladbe: *Trepak* (iz baleta Ščelkunčik, P.I. Čajkovskog), *Mađarski ples br.5 u g-molu* (J. Brahms), *Glazbu za žičane instrumente, udaraljke i čelestu, IVst., Allegro molto*, (B. Bartók), *Koncert za klavir i puhače, IIIst., Allegro* (I. Stravinski) te po jedan primjer egipatske i kineske narodne glazbe.

U istraživanju polazimo od dvije hipoteze:

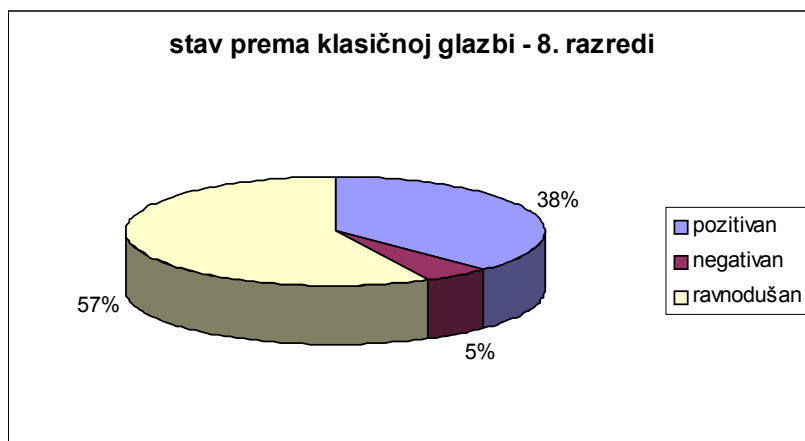
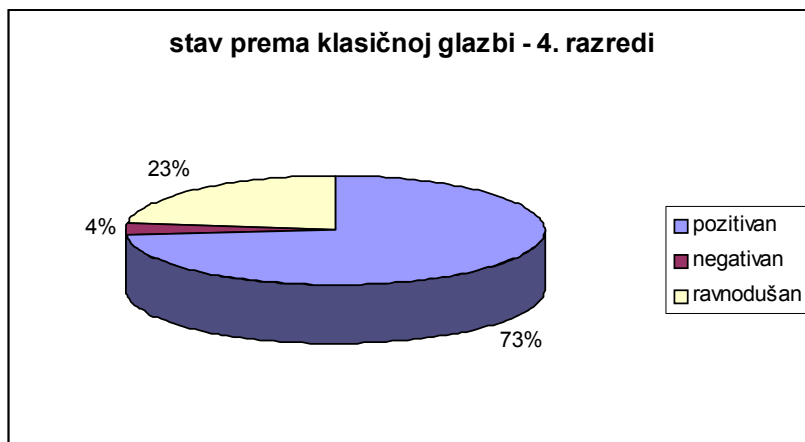
1. *Učenici osnovne škole nemaju pozitivan stav prema umjetničkoj glazbi.*
2. *Učenici mlađe školske dobi otvoreniji su prema nepoznatoj glazbi nego stariji učenici.*

Istraživanje je provedeno početkom ožujka 2005. godine u OŠ "Spinut" u Splitu, a obuhvatilo je tri odjeljenja četvrtih razreda (ukupno 53 učenika) i tri odjeljenja osmih razreda (ukupno 56 učenika).

2.1. Rezultati i rasprava o rezultatima

Na prvo pitanje, kojim se utvrđuje jesu li učenici bili ikada u kazalištu ili koncertnoj dvorani, učenici osmoga razreda 100%-no su odgovorili pozitivno, dok je kod učenika četvrtoga razreda njih 4% odgovorilo da nikada nije posjetilo kazališe ili koncertnu dvoranu. Nameće se pitanje jesu li oni koji su pozitivno odgovorili išli zbog obveze, tuđe inicijative ili vlastitih interesa i želja. Potrebno je težiti ovom trećem razlogu i učiniti sve kako bi učenici i kao odrasle osobe njegovali ovu naviku. Učitelji i nastavnici u tome imaju posebnu ulogu jer oni kao vodiči učenicima trebaju omogućiti posjete ovakvim institucijama kako bi ta aktivnost kasnije postala želja i navika.

Drugo pitanje odnosi se na njihov osobni stav prema klasičnoj glazbi, a ponuđena su tri odgovora. Evo rezultata:

U ovo smo istraživanje krenuli s pretpostavkom da učenici osnovne škole nemaju pozitivan stav prema klasičnoj glazbi. Velika većina, čak 73% učenika četvrtoga razreda odgovorilo je da voli klasičnu glazbu, 23% je odgovorilo da je ravnodušno prema njoj, dok je 4% izrazilo negativan stav.

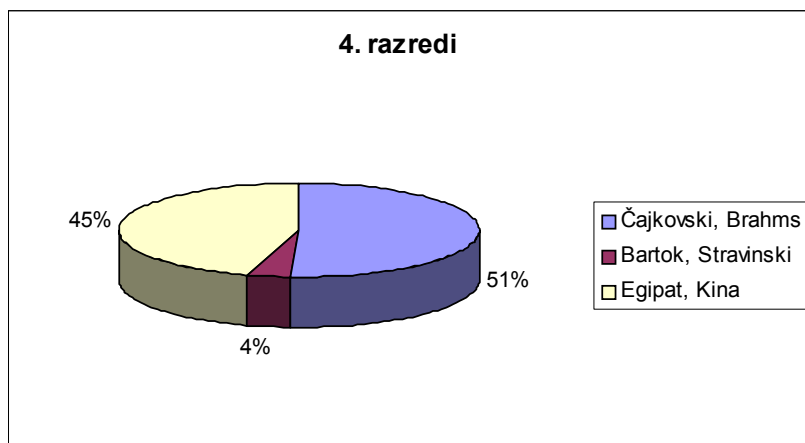
Kod učenika osmoga razreda, njih 5% izrazilo je negativan stav prema klasičnoj glazbi. Najveća razlika u rezultatima odnosi se na ostala dva ponuđena odgovora. Naime, kod učenika osmoga razreda veći je postotak ravnodušnosti prema klasičnoj glazbi (57% učenika). Pozitivan stav je skoro pa prepolovljen u odnosu na rezultate učenika četvrtoga razreda i iznosi 38%.

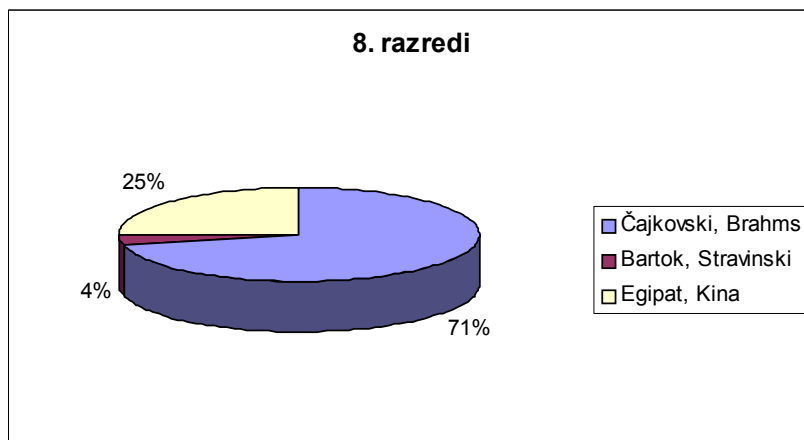
Možemo zaključiti da se pretpostavka s kojom se ušlo u istraživanje pokazala netočnom jer se, i u četvrtom, i u osmom razredu utvrdilo da je pozitivan stav daleko prisutniji od onog negativnog. Međutim, koliko god možemo biti zadovoljni rezultatima učenika četvrtoga razreda, kod starijih nas učenika zabrinjava veliki postotak ravnodušnosti prema klasičnoj glazbi. Naime, više od pola ispitanika osmoga razreda izjasnilo se za takav odgovor. Ipak, zaključak je da osnovci nemaju negativan stav prema umjetničkoj glazbi, a razloge za to možemo potražiti u činjenici da se učenici od prvoga razreda

osnovne škole, tijekom glazbene nastave ipak upoznaju s ovom vrstom glazbe. Ona im nije strana ni nepoznata, budući da tijekom školovanja imaju priliku slušati estetski vrijednu glazbu. Rezultati provedenoga istraživanja pokazuju da upravo umjetnička glazba s ponavljanjem, odnosno učestalim slušanjem, profitira više od manje vrijednih djela, te da s ponavljanjem ugodnost pri slušanju umjetničke glazbe raste. Ako su učenici u stalnom kontaktu s ovom vrstom glazbe, ako ona izaziva ugodu pri slušanju, onda nije teško shvatiti zašto učenici imaju pozitivan stav prema umjetničkoj glazbi. Tu činjenicu da umjetnička glazba ima više koristi što se više, odnosno češće sluša, trebala bi se iskoristiti u razrednoj, ali i u predmetnoj nastavi. Stalni kontakt s umjetnički vrijednim djelima u školi osigurava uvjete da se taj kontakt nastavi i izvan škole.

Sljedećim smo pitanjem pokušali utvrditi posjeduju li učenici kod kuće nosače zvuka klasične glazbe. Možemo zaključiti da ih velika većina posjeduje; 89% učenika četvrtoga i 80% učenika osmoga razreda. Taj nas rezultat može radovati samo u jednom slučaju, a taj je da se nosači zvuka koje posjeduju kod kuće i koriste. Nema nikakve svrhe da ih učenici imaju, ako im služe isključivo kao ukras na policama. Iako je postotak učenika koji imaju mogućnost slušanja umjetničke glazbe kod kuće visok, pitanje je koriste li oni tu mogućnost.

Nakon toga slijedili su slušni primjeri. U istraživanje se ušlo s pretpostavkom da su mlađi učenici otvoreniji prema nepoznatoj glazbi. Evo rezultata:

Rezultati učenika četvrtoga razreda pokazuju da su glazbeni primjeri romantizma u blagoj prednosti ispred glazbe Egipta i Kine (omjer je 51% - 45%). Svega 4% učenika izabralo je glazbu 20. stoljeća kao najdražu među ponuđenim primjerima. Rezultat je isti i kod učenika osmih razreda. Međutim, razlika se uočava u omjeru prvih dvaju primjera jer je glazba romantizma u daleko većem postotku ispred glazbe Egipta i Kine (71% - 25%).

Druga hipoteza se pokazala točnom jer su preferencije učenika 4. razreda jednake i u slučaju "poznate" i u slučaju "nepoznate" glazbe, dok je samo jedna četvrtina učenika osmih razreda sklonija "nepoznatoj" glazbi, iz čega zaključujemo da su mlađi učenici otvoreniji prema nepoznatoj glazbi. Stariji učenici manje su fleksibilni i očito je da je glazbena nastava odigrala značajnu ulogu u pozitivnijem vrednovanju glazbe Čajkovskog i Brahmsa, budući da su ovu glazbu učenici imali više prilike čuti na nastavi. Uostalom, većina njih upravo je i navela tu činjenicu kao glavni razlog zbog kojega su se odlučili za te primjere.

Dakle, glazba romantizma veoma je visoko vrjednovana i kod mlađih i kod starijih učenika za razliku od glazbe 20. stoljeća, dok su mlađi učenici pozitivnije ocijenili glazbu Egipta i Kine. Razlog većega afiniteta prema glazbi romantizma vjerojatno se krije u samoj prirodi takvih skladbi, ali i u činjenici da su se s tom glazbom učenici najčešće susretali. Učenici četvrtih razreda pozitivnije su ocijenili glazbu Egipta i Kine, što potvrđuje hipotezu da su mlađa djeca otvorenija prema različitoj, nepoznatoj glazbi, budući da nemaju fiksirane stavove. Naime, s porastom dobi, povećavaju se i predrasude koje im otežavaju učenje.

Iako slab interes prema glazbi 20. stoljeća možemo objasniti činjenicom da su je djeca imala malo prilika slušati, zanimljivo je primijetiti da su se djeca vjerojatno prvi put susrela i s glazbom Egipta i Kine, koja je unatoč tomu dobila visoku ocjenu. Glazba ranijih razdoblja lako se sluša i upoznaje jer ima svoju gramatiku i sintaksu, ima značajke jezika. Nasuprot tome, u suvremenoj glazbi izgradnja slušnih shema, primalačkih navika koje bi upravljale percepcijom djela zapravo je otežana. Djeca nemaju poteškoća sa

slušanjem suvremene glazbe, no pitanje je prihvaćaju li je. Odgovor na to pitanje očito je negativan.

Za kraj navodimo neke od razloga zbog kojih su se učenici osmih razreda odlučili za određene glazbene stilove.

Za glazbu romantizma odlučili su se iz sljedećih razloga:

- *Poznate su mi skladbe i od prije, a i imaju zanimljivu melodiju i ritam.*
- *Ritam ovih skladbi pobuđuje kod mene veselo raspoloženje.*
- *Skladbe ovih skladatelja najviše odgovaraju mome ukusu.*

A za glazbu 20. stoljeća jer...

- *Sviđa mi se ritam.*
- *Ova skupina ima mi najdraži zvuk, nekako je netipičan i neočekivan.*

Za glazbu Egipta i Kine odlučili su se jer...

- *Najzanimljivija mi je ova grupa skladbi, imaju drukčiji ritam.*
- *Inače volim slušati glazbu drugih naroda.*
- *Ove skladbe imaju zanimljiv ritam i čudne, ali ugodne zvukove.*

Učenici 4. razreda ovako su objasnili svoj izbor.

Glazbu Čajkovskog i Brahmsa izabrali su kao najdražu jer...

- *Te skladbe zvuče najskladnije.*
- *Ove skladbe me podsjećaju na davna vremena, kočije, dvorce, plesove.*
- *Djeluju veselo i živahno, a u nekim trenucima osjećam se kao da sam na nebu, među oblacima.*
- *Volim brze, "jednostavne", stare kompozicije.*

Za drugu grupu skladbi jer...

- *Ta mi grupa ima najviše energije.*

A glazba Egipta i Kine najviše im se sviđa jer...

- *Prva i druga grupa mi se čini previše ozbiljnom, a ova je vesela.*
- *Ima veseli ugođaj i skladbe su jako zanimljive.*
- *Dragi su mi zvukovi njihovih instrumenata.*
- *Prva skladba je živahna, a druga osjetljiva. Kad sam slušala drugu osjećala sam se kao da smrznuta stojim pred kaminom.*

4. Zaključak

Pogled u povijest glazbene nastave pokazuje nam da je glazbeni odgoj uvijek bio sastavni dio općega odgoja i obrazovanja. Unatoč tomu, rijetko kada je prevladavalo mišljenje da glazbu u školi treba njegovati isključivo iz estetskih razloga. *Povijest je učiteljica života* te iz povijesti treba učiti kako se iste pogreške ne bi ponavljale i u budućnosti.

Jasno postavljanje ciljeva i zadataka predstavlja prvi korak u odgoju i obrazovanju i njihovo određivanje jest potreban preduvjet za realiziranje uspješne glazbene nastave. Ona uvodi učenike u svijet umjetničke i ima kao vlastiti cilj upravo estetski odgoj djece. Kratkim osvrtom na nastavna područja glazbene nastave utvrđeno je da je taj odgoj moguć prvenstveno bavljenjem

pjevanjem i slušanjem, budući da se radi o aktivnostima koje razvijaju dječji glazbeni ukus.

Sustavni glazbeni odgoj započinje u razrednoj nastavi, međutim ne postoje opravdani razlozi zašto bi se tek tada ostvarili kontakti djece s umjetničkom glazbom. Na glazbeni ukus djece u velikoj mjeri utječu roditelji i obitelj općenito. Smatra se da je kritički period za glazbeni razvoj od treće do šeste godine, stoga se trebaju planirati glazbene aktivnosti koje bi potakle takav razvoj. Osim obitelji, veliki utjecaj na glazbeni ukus djece imaju i vršnjaci, a pogotovo masovni mediji.

Osnovu ovoga rada predstavljalo je provedeno istraživanje među učenicima četvrtih i osmih razreda osnovne škole koji na temelju rezultata istraživanja nemaju negativan stav prema klasičnoj glazbi. Također je uočeno da djeca mlađega školskoga uzrasta imaju pozitivnije mišljenje o klasičnoj glazbi te da su daleko otvorenija prema njima nepoznatoj, različitoj glazbi. Ta je spoznaja itekako vrijedna, ako imamo na pameti da se stavovi formiraju upravo u ranom djetinjstvu, u kojem se stječu prva glazbena iskustva, koja se kasnije ne mogu razvijati spontano ni intenzivno.

Ako djeca imaju ovakve stavove, a istraživanja pokazuju da imaju, učitelji su im dužni omogućiti ono što zaslužuju: kontakte s umjetničkom glazbom, upoznavanje i doživljavanje glazbe kao umjetnosti, primanje mnogo vrijednih glazbenih iskustava kako bi bila spremnija i fleksibilnija za dalji glazbeni razvoj.

LITERATURA

- Andreis, J. (1975.), *Povijest glazbe*. Zagreb: Liber Mladost
- Ilišin, V. (2001.), *Djeca i mediji*. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži, Institut za društvena istraživanja u Zagrebu
- Lovričević Perak, N., Šchedrov, Lj., Ambruš-Kiš, R. (2000.), *Glazbeni susreti 1., 3., 4. vrste - udžbenik glazbene umjetnosti*. Zagreb: Profil International
- Mirković-Radoš, K. (1983.), *Psihologija muzičkih sposobnosti*. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva
- Mirković-Radoš, K. (1996.), *Psihologija muzike*. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva
- Rojko, P. (1996.), *Metodika nastave glazbe*. Osijek: Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera

MUSICAL PREFERENCES OF YOUNG LEARNERS

The most important factors in forming musical taste are school, family, friends and mass media. In this article we have investigated musical preferences of the pupils in the 4th and 8th grade of elementary school, and concluded that they have no negative attitude toward classical music, especially those pupils in the 4th grade. In addition, younger pupils are more open to unfamiliar music. That is a very important perception if we have in mind the fact that attitudes are formed in early childhood, which is the period of gaining the first musical experiences, which can't be developed at some later stages in a spontaneous and intensive manner.

Key words: music education, musical preferences, affective psychology.

Primljeno 30. svibnja 2006.

Prilog

ANKETNI LIST

1. Jesi li ikada bio/bila u kazalištu ili koncertnoj dvorani?
  - a) jesam
  - b) nisam

2. Kakav je tvoj stav prema klasičnoj glazbi?
  - a) pozitivan, volim klasičnu glazbu
  - b) negativan, ne volim klasičnu glazbu
  - c) ni pozitivan ni negativan, ravnodušan/na sam prema klasičnoj glazbi

3. Posjeduješ li kod kuće nosače zvuka klasične glazbe (kazete, CD-i)?
  - a) posjedujem
  - b) ne posjedujem

4. Poslušaj sljedeće glazbene primjere:
  - P. I. Čajkovski: Trepak, iz baleta Ščelkunčik
  - J. Brahms: Mađarski ples br. 5, u g-molu
    - ❖ B. Bartók: Glazba za žičane instrumente, udaraljke i čelestu, IV. stavak Allegro molto
    - ❖ I. Stravinski: Koncert za klavir i puhače, III. stavak Allegro
      - Egipat: Sama i el 'Aryan
      - Kina: Hua San Liu

Koja ti se grupa skladbi najviše sviđa? (zaokruži znak ispred navedene grupe)

Zašto? (navedi razloge zašto ti je ta grupa skladbi najdraža)

Hvala na pomoći!